č. j. 3 Ads 23/2003 – 150

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci žalobce **T. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 1999, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 16 Ca 242/2000, o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 8. 2002, č. j. 16 Ca 242/2000-114,

takto:

Kasační stížnost se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Plzni rozhodl v záhlaví označeném usnesení o tom, že se žalobci neustanovuje na jeho žádost právní zástupce, neboť nebyla splněna podmínka, že ustanovení právního zástupce je třeba k ochraně zájmů žalobce. Stejným usnesením byl žalobce osvobozen od soudních poplatků.

Proti uvedenému usnesení podal žalobce odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, ten však o odvolání nerozhodl, ale sdělil mu přípisem soudkyně JUDr. D. N. ze dne 20. 12. 2002, že v souladu s ustanovením § 129 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. (dále jen „s. ř. s.“) bude odvolací řízení zastaveno, neboť uvedené ustanovení zákona určuje, že všechna odvolací řízení u vrchních soudů, pokud o nich nebude do 31. 12. 2002 rozhodnuto, se zastavují. Žalobce byl současně poučen, že má možnost proti rozhodnutí krajského soudu podat ve lhůtě do 31. 1. 2003 kasační stížnost, o níž bude rozhodovat Nejvyšší správní soud. Dále byl poučen, že případnou kasační stížnost musí podat u krajského soudu, který napadené rozhodnutí vydal nebo přímo u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.) a v řízení musí být zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 4 s. ř. s.).

Dne 13. 1. 2003 učinil žalobce podání nazvané „kasační stížnost“, které bylo doručeno Krajskému soudu v Plzni dne 14. 1. 2003. Žalobce v něm vyjadřuje své rozhořčení nad průtahy v řízení a apeluje na rychlé rozhodnutí svého případu. Přestože kasační stížnost žalobce má mnohé nedostatky, navíc žalobce není zastoupen advokátem, Krajský soud v Plzni předložil kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že neodstraňoval vady podání, neboť podle jeho názoru bylo podání kasační stížnosti podle § 129 odst. 3 zjevně nepřípustné, neboť nesměřuje proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Plzni čj. 16 Ca 242/2000-114 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť byla nepřípustná. Žalobce byl Vrchním soudem v Praze nesprávně poučen o možnosti podání kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu do 31. 1. 2003. Odvolání, které bylo v řízení u Vrchního soudu v Praze, však bylo odvoláním proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Plzni, kterým bylo rozhodnuto o neustanovení právního zástupce. Ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s. však umožňuje podání kasační stížnosti pouze proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku, tj. proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu. Další podmínkou je, že proti tomuto rozhodnutí krajského soudu muselo být přede dnem účinnosti s. ř. s. podáno odvolání, o němž nebylo vrchním soudem rozhodnuto do 31. 12. 2002 a řízení o odvolání bylo dnem nabytí účinnosti s. ř. s. zastaveno. Účastníku řízení byla v takovém případě dána možnost podání kasační stížnosti do 31. 1. 2003, použití tohoto ustanovení však bylo možné jen proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu a nikoli proti usnesení o neustanovení právního zástupce.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. 6. 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu